

Reisverslag van de Tendens Vakantie in de Heksenketel

Neuwerk - Harz

Duitsland

5 t/m 12 juli 2013

Deelnemers: Linda Kabel, Paul Aarts, Atie Kappert, Harrie Willemsen en Geert Tesser

Reisbegeleiding: Hermann Wulff en Hanneke Nieuwland

Dag 1. Onze reis naar het Harzgebirge.

Eindelijk is het dan zo ver. Onze vakantie kan beginnen. Paul, Atie, Harrie en Geert stappen in Arnhem in de bus. Dan rijden we naar Veenendaal waar we mooi op tijd zijn om Linda op te halen. Dan kan de reis naar Duitsland echt beginnen. Het is niet zo druk op de weg. Hermann kan een flink stuk doorrijden. Via de A1 rijden we langs Oldenzaal de grens over. Het ziet er al een beetje anders uit, we zien meer heuvels. Na zo'n twee en een half uur rijden wordt het tijd voor een koffiestop. Het zonnetje schijnt inmiddels, we kunnen dan ook lekker buiten zitten op het terras en genieten van ons kopje koffie/thee.

Het laatste stuk van de reis rijden we niet meer op de snelweg, maar via kleinere wegen. Hermann noemt dat de toeristische route. Door dalen en over heuvels gaat de reis verder; we genieten van het mooie uitzicht.

We houden nog een keer pauze bij een restaurant, dat op een rustige plek ligt. De zon schijnt volop. Wat willen we nog meer. En dan rond 18.00 uur komen we aan op onze vakantieplek. Het huis heet De Heksenketel en ligt op een heuvel. We moeten dus even omhoog klimmen, maar dan zijn we er. Tjonge, jonge wat een groot huis! We hebben allemaal een eigen slaapkamer. De kamerindeling wordt veranderd. Het is voor Linda makkelijker als ze beneden slaapt, want ze kan niet zo goed zien. Hanneke, die ook beneden slaapt, leidt haar rond zodat ze de weg in huis leert kennen. Hermann en de anderen slapen boven.

Terwijl Hermann de rest van de bagage naar binnen brengt, begint Hanneke alvast met koken. Het wordt een stevige soep met veel verse groenten. Atie helpt haar en smeert de bruine en witte broodjes. Dan nog een toetje. Het smaakt prima na zo'n lange dag.

Na het eten bespreken we het programma voor zaterdag en wat we de komende dagen kunnen gaan bekijken en dat is heel wat. Ook maken we een boodschappenlijstje.

Na de koffie en later nog een drankje en een hapje is het bedtijd. Hermann en Hanneke geven waar nodig wat hulp en dan zit de eerste vakantiedag er al weer op.

Dag 2. De felswerken (kalk) en de Rappbodetalsperre.

We beginnen de dag met lekker lang uitslapen. Tegen half tien zitten we aan het ontbijt. En....klokslag 11.00 uur zitten we buiten op het terras aan de koffie. En dan gaan we op pad om boodschappen te doen; in Elbingerode is een grote supermarkt, waar we een kar vol spullen halen.

Na de supermarkt zijn we onze eerste tourtocht gaan maken. De kalkmijnen van de Harz waren ons eerste doel. Grote afgravingen midden in de mooie natuur met heel veel kleurtjes in het gesteente. Via het dorpje Susenburg reden wij terug naar onze vakantie-woning voor de lunch. Onze lunch, vers brood met kaas en worst hebben wij zittend in de zon buiten op het terras van de "Heksenketel" opgegeten.

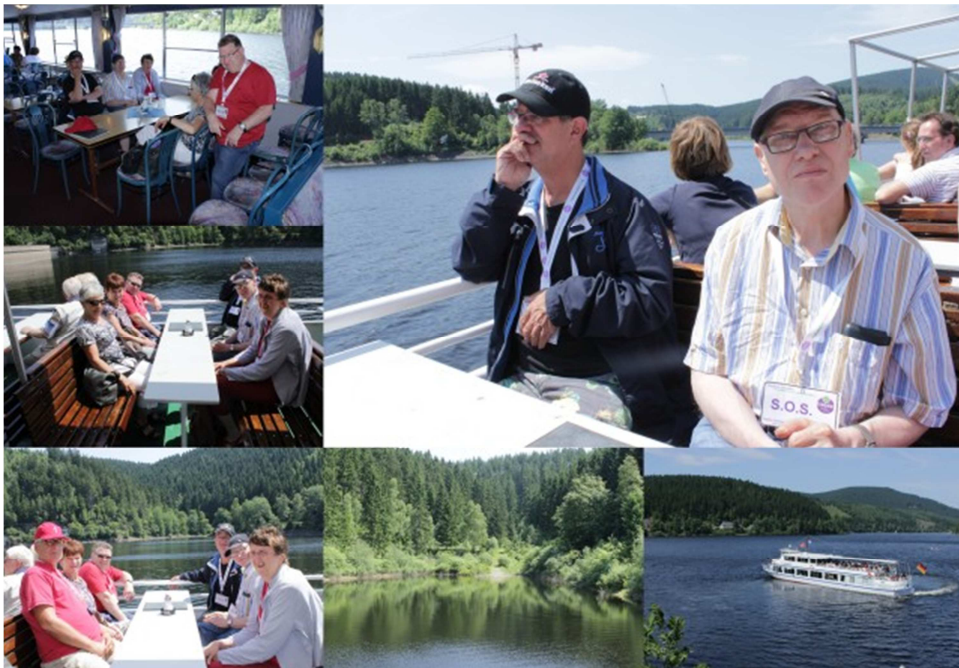
Ons middag programma voor deze dag begon in de winkel van Jan een Nederlander die hier samen met zijn vrouw 3 winkeltjes heeft met souvenirs en ansichtkaarten. De kaarten hier gelijk maar gekocht zodat ze morgen op de post kunnen. We vervolgden deze middag met een ritje naar de grootste stuwdam van Noord-Duitsland, de Rappbodetalsperre van Rübeland. We maakten een kleine wandeling op de Sperre (stuwdam) van Wendefurth en reden twee maal over de grote Sperre: 460 meter lang en 160 meter hoog.

Via de plaatsen Hasselfelde, Trautenstein en Tanne reden wij weer terug naar Rübeland en Neuwerk. Bij onze vakantiewoning aan gekomen zijn we snel op ons terras gaan zitten waar de zon nog lekker scheen. Hanneke begon met de voorbereidingen van het eten en Hermann hielp een handje mee door de groente te snijden. We aten om vijf uur eerst even een kop soep op het terras en schoven om zeven uur aan in de eetkamer voor het avondeten: zelfgemaakte aardappelpuree, braadworst, broccoli met een tomaten/komkommersalade en een fruit- yoghurtje toe. Na het eten maakten sommigen van ons nog een kleine wandeling naar de andere kant van de Bode (riviertje) en Atie en Hermann deden de afwas. Na de wandeling en de afwas de gebruikelijke kop koffie met koek en even de tijd om de ansichtkaarten te schrijven. Omdat wij morgen vroeg weg willen rijden, gaan er nu van ons enkelen onder de douche en eindigen wij deze dag met een gezamenlijk drankje.

De opvallendste dingen van deze dag waren, de mooie natuur(Paul), de mooie routes(Atie) en de snelle motoren onder weg(Geert).

Dag 3. Sankt Andreasberg en de rondvaart op de Okerstausee

Vandaag is het zondag en dus maken we een feestelijk ontbijt klaar met o.a. aardbeien en warme broodjes. Het is prachtig weer en daarom gaan we vandaag een boottocht maken op de Okersee. Om 10.15 uur zitten we in de bus en rijden onderweg door verschillende mooie dorpjes, zoals bijv. Tanne en Braunlage. Vooral Skt.Andreasberg heeft heel steile straten; boven in het dorp hebben we een mooi uitzicht. Er zijn veel vakwerkhuisen. De Brocken, de hoogste berg van de Harz is goed, te zien. Ook doen we Torfhaus aan, dat op 800 mtr hoogte ligt. En dat merken we, want het is er toch wat koeler. Hier is een bezoekerscentrum, dat informatie geeft over de natuur in de Harz. We bekijken o.a. een grote opgezette wolf; die komt hier nog voor. Buiten is iets heel anders te zien want het is ook een plek waar veel motorrijders komen. Met name Geert geniet van al dit moois en daarom zet Hermann ons allemaal op de foto bij een knalrode motor.

Tegen half een komen we in Schulenberg aan; we picknicken daar terwijl we op de boot wachten. Eenmaal aan boord kunnen we op het bovendek een mooie plek vinden waar we met z'n allen kunnen zitten. Nou, dat is genieten; heerlijk in de zon, dat is nog eens vakantievier! De boot vaart o.a. dicht langs de stuwdam, zodat we die goed kunnen zien en natuurlijk al die uitgestrekte bossen langs de kant van het meer, in het Duits zeg je See... Eenmaal weer aan de vaste wal rijden we naar Altenau, waar we een gezellig terras vinden om een drankje te nemen. En dat niet alleen....de specialiteit daar is een Riesen Windbeutel, dat is een reusachtig gebak met vanille ijs, slagroom en kersen. Zoiets groots hebben we nog nooit gezien. Maar Hanneke lijkt dat wel wat. Hermann gelooft niet dat ze alles op kan...maar dan gaan hij en Geert en Linda ook overstag. Hhmm, wat is dat lekker. Een foto waard! Na al dat lekkers gaan we terug naar ons vakantiehuis. Daar kan iedereen een poosje uitrusten in de zon of even op bed voor we weer op pad gaan.

Rond zes uur vertrekken we voor ons etentje in een naburig dorp. Wat hebben we daar verrukkelijk gegeten; we zagen allemaal wel iets lekkers op de menu kaart staan en dus was het smullen van ons driegangen menu met tot slot een heerlijk ijsdessert naar keuze. Om

22.15 waren we pas weer thuis, moe maar voldaan. Onderweg zagen we nog een vos van dichtbij. Hij bleef even stilstaan zodat we hem goed konden zien. Deze keer geen drankje meer, iedereen wilde meteen naar bed. Voor de meesten was de boottocht het hoogtepunt van de dag, maar voor Geert al die indrukwekkende motoren; ook 's middags bij het terras stonden er een paar die het bekijken waard waren.

Dag 4. Niksen en cowboys kienen.

De maandag was voor ons allemaal even wennen, dachten dat we weer aan het werk moesten. Maar nee, eerst om een uur of negen een mooi ontbijtje. We mochten deze morgen langzaam aan doen, lekker in de zon met koffie op ons terras. Hanneke aan het opruimen in de keuken en Hermann tanken, boodschappen doen en vers brood halen in Elbingerode.

Deze middag hebben wij een bezoek gebracht aan Westernstad Pullmann City te Hasselfelde. Dit is een Amerikaans cowboystadje in de Harz-Duitsland. We kregen een mooie korting voor de groep omdat de mevrouw aan de kassa Hermann herkende en Hanneke haar best deed zo weinig mogelijk geld kwijt te zijn. We willen deze week uiteindelijk nog veel meer doen en zien.

We waren precies op tijd voor de lassoshow, een cowboy draaide en sprong door verschillende grote lasso's, zelfs op paard maakte hij mooie figuren.

Om half vier begon de grote Buffalo Bill Show. Buffalo Bill presenteerde het zelf en begon zijn verhaal in 1861. De postkoets kwam langs met dames in mooie jurken en deze bracht ook nog een zingende cowboy mee, indianen brachten buffels mee naar de Mainstreet. Later in de show kwamen de cowboys met longhorns (Koeien) aan gereden die de indianen

onder bedreiging van geweren weer mee namen. Al met al liep alles goed af want ze gingen samen gewillig op de foto voor al de toegestroomde toeristen. Voldaan liepen wij en de toeristen weer naar de uitgang om dat ons niets overkomen was, je weet maar nooit!

We maakten nog een mooie tour door de Harz op weg naar onze supermarkt waar wij nog wat groentes insloegen voor deze avond en de volgende. Wij hebben het geluk dat deze week het weer ons goed gezind is, met temperaturen van ca. 26 gr. kunnen wij nog heerlijk buiten zitten. Hanneke was weer onze keukenprinses en Hermann schonk de glazen vol: Sneeuwwitje voor Harry en Geert, pilsje voor Paul en de dames Linda en Atie aan de cola. We konden buiten blijven zitten tot het eten klaar was, Spaghetti met ratatouille.

Na het eten gingen Paul, Geert, Atie en Hanneke nog even een avondwandeling maken en Hermann typte ditmaal het verslag.

Dag 5. We gaan de diepte in.....

Ook vandaag is het een stralende dag. Na het ontbijt met warme broodjes genieten we op het terras van de zon en van onze koffie. Hermann heeft een parasol gevonden, gelukkig maar, want anders is het te warm. Hanneke heeft Geert, Paul en Linda ingesmeerd met zonnebrandcrème. De werklui zijn al weer druk bezig met de nieuwe brug. Geert vindt het prachtig en kijkt over de heg naar beneden.

Na de lunch gaan we weer op stap. We drinken wat op een gezellig terras met veel bloemen in Elbingerode. Daarna gaan we naar een ijzererts mijn die we kunnen bezichtigen. We krijgen veel uitleg, maar eerst moeten we via trappen 50 meter naar beneden lopen; gelukkig is er een goede leuning en ook steeds een vlak gedeelte. Hermann helpt Paul en Hanneke heeft Linda aan de arm. Nou, dat wordt spannend; de trappen zijn nat van het vocht en het wordt ook steeds kouder; gelukkig zijn er lampen want anders zou je niets zien. De mijn is tot 1970 in gebruik geweest, toen werd het te duur om daar ijzererts te winnen; het kwam toen uit andere landen zoals Noorwegen en Zweden. We zien verschillende boren waarmee gewerkt werd van heel oud tot modern. De gids gebruikt ze even, we schrikken ervan. Wat een herrie! We zien ook gangen met gesteenten in prachtige kleuren, door de felle lampen kun je de kleuren goed zien. Verder zien we nog allerlei karretjes waar de erts mee werd afgevoerd. Dan is het weer tijd om naar boven te gaan. Wat is het nog lekker warm buiten! We bedanken de gids, het was een bijzondere ervaring. Geert geeft hem spontaan een hand. De gids neemt afscheid van ons met de bekende mijnwerkersgroet: Glück Auf! Dat betekent zoiets als een behouden terugkomst boven de grond.

Weer thuisgekomen kunnen we al gauw aan de maaltijd: nasi met boontjes, kipfilet, satésaus en rauwkost. Hermann heeft namelijk 's morgens al veel klaargemaakt. Het smaakt ons weer prima. Het is een bijna windstille avond, de zon schijnt nog volop. We maken een afwisselende rondrit en zien ook de vroegere grens tussen oost en west Duitsland. De natuur is prachtig in dit gebied; af en toe sjezen we naar beneden met de bus, dan hoeft Hermann niet eens gas te geven, dan klimmen we weer en kunnen we ver weg zien. Weer thuisgekomen genieten we van ons toetje: ijs met vruchten en slagroom. Daarna nog een drankje; we praten nog wat na en krijgen de plannen voor morgen te horen. En dan is het welterusten voor iedereen.

Dag 6. Heksen en Vakwerkhuzen.

Ook deze morgen ging er om ongeveer 9 uur een stevig ontbijt naar binnen. Mooie tijd toch, het is uiteindelijk vakantie. Het weer bericht geeft aan dat het vandaag wat minder wordt met het zonnetje. Om ca. kwart over tien gaan wij op weg, de heksen maar eens zoeken op de Hexentanzplatz in Thale. We rijden door het Bodetal, langs de Bode en via de plaatsen Altenbrak, Treseburg en Fiederichsbrunn. De Hexentanzplatz is een plateau (hoogte 454m), hoog langs het Bodedal, tegenover de Rosstrappe in de Duitse deelstaat Sachsen-Anhalt. Het is hier erg toeristisch, winkeltjes, restaurants en wat belangrijker is de mooie vergezichten over het Bodetal, kilometers zicht over bergen, bossen en beken. Als we daar aankomen eerst aan de koffie met Torte, lekker in het zonnetje op het terras. Jas en vest worden wel gemist want er staat hier boven op de berg veel wind. Na een kleine wandeling houden wij een picknick vlak bij onze bus. Na ons middageten gaan wij op weg naar de Seilbahn. De Bodetal-Seilbahn loopt van de plaats Thale naar de Hexentanzplatz. Een prachtige nieuwe kabelbaan waar wij in twee groepjes mee naar beneden zweven. Paul geeft vooraf aan dat hij het wat eng vind maar als wij halver wegen zijn is hij dat al vergeten, "Prachtig net vliegen". Beneden lopen wij wat rond en moeten natuurlijk weer terug want boven staat onze bus. Volgens iedereen zijn we sneller boven dan beneden, maar het mooie uitzicht maakt dat goed, de mannen kunnen nu door de glasbodem kijken. Ja u leest het goed de mannen gaan apart van de vrouwen in de kabelbaan. Na dit voor sommige grote avontuur gaan wij direct naar de parkeerplaats.

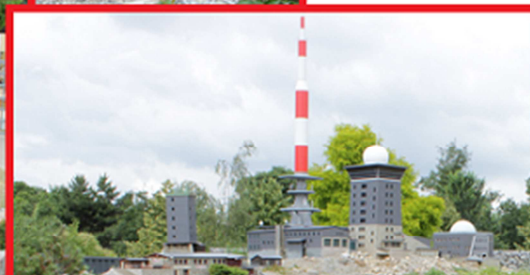
Op weg naar de vakwerkstad Quedlinburg, De stad ligt net ten noorden van de Harz. Parallel aan dit middelgebergte liggen enkele heuvelachtige uitlopers. Op en rond een van deze heuvelrijen ligt Quedlinburg. Deze heuvelrij draagt de naam *Quedlinburger Sattel* en twee van zijn heuvels, de Münzenberg en de Schlossberg, liggen daadwerkelijk binnen de stad. Naar het noorden sluit de stad aan op de Noord-Duitse laagvlakte. Het stadscentrum ligt aan de westoever van de rivier de Bode. Hier in deze stad beperken wij ons tot een tour van een uur met de Bimmelbahn, een klein treintje dat ons een groot gedeelte van de oude vakwerkstad laat zien. Het schloss, kerken, prachtige stenen villa's en heel veel houten

vakwerkhuzen en huisjes. De stad staat op de Werelderfgoedlijst van de UNESCO. Via de stad Blankenburg rijden wij weer terug naar onze vakantiewoning voor het Diner; Bloemkool, aardappels, vissticks en als toetje een creatie van griesmeel, Krütze, ananas en slagroom . Een vermoeiende dag schijnbaar want Harrie en Paul zijn vroeg naar bed vertrokken.

Dag 7. Van kleine dingen die we zagen...

Hermann is weer de bakker, dus ook vandaag hebben we lekkere warme bolletjes bij het ontbijt. En dan gaan we weer op stap; vandaag naar Wernigerode, naar het miniatuurpark van de Harz. Daar valt heel wat te bekijken o.a. het slot van Wernigerode, dat we al vaak in het echt hebben gezien als we er voor bij reden. We zien het stadhuis bijv. en het Kaffee Wien van Wernigerode. En natuurlijk de berg De Brocken met de HSB-stoomtrein. Dit miniatuurtreintje maakt de geluiden van de echte stoomtrein, tjoek, tjoek, tjoek, tjoek.

Miniatuurpark Kleine Harz, Wernigerode.

De lunch gebruiken we in de bus op een parkeerplaats in het centrum want is het wat frisser vandaag. Daarna gaan we op zoek naar een gezellige Konditorei, daar hebben ze heerlijke

taarten en koffie. Die plek is snel gevonden op het marktplein. Bij de vitrine zoeken we iets lekkers uit, tjonge, jonge, wat een groot stuk gebak krijgen we! Daarna wandelen we rond in deze mooie oude stad, o.a. door de hoofdstraat met veel vakwerkhuisen. Dan wordt het tijd voor onze excursie van vandaag. Dat is een rit met de smalspoorstoomtrein. Bij het station zwaaien we Hermann na; hij zal ons 4 haltes verder weer ophalen met het busje bij het. Even nog wachten en daar komt de stoomtrein aan. Het is een mooie rit door de bossen en langs het station Drei Annen Hohne en de velden van De Hochharz. Hermann is al op het station en maakt nog wat foto's. Daarna rijden via het wintersportdorpje Schierke terug naar huis.

Stadhuis Wernigerode

Station Drei Annen Hohne

Even een kopje thee drinken en ons wat oprispen en dan is het al weer tijd om uit eten te gaan. We gaan deze keer naar Wendefürth, naar hotel/restaurant Zur Bode. Daar hebben we weer heerlijk gegeten. Weer terug in 'ons huis' blijkt dat we allemaal best wel zin hebben om ons bed op te zoeken en onder ons donzen dekbed te kruipen. Want morgen moeten we vroeg uit de veren. WELTERUSTEN!

Dag 8. De terugreis naar Arnhem

Vandaag is het alweer onze laatste dag van de vakantie. We staan bijtijds op en zo te zien lukt dat iedereen goed. Ruim voor acht uur zitten we al aan het ontbijt met zoals gewoonlijk warme broodjes. Even daarvoor zijn de vakantiediploma's van Tendens uitgereikt en voorgelezen, want niet iedereen van ons kan goed zien. Zo te merken is dat een leuke verrassing. Daarna ruimen we met elkaar de tafel af. Inmiddels is Hermann al bezig de bagage naar het busje te brengen en alles in te laden. Nog wat opruimen hier en daar en dan vertrekken we om 8.50 uur. Dag Heksenketel, wie weet tot ziens!

We rijden weer door Wernigerode heen en zien bekende plekken van de dag er voor, toen we daar op de trein stapten. Al gauw komen we op de snelweg en kunnen dan goed door rijden. We houden een paar korte pauzes en nemen wat meer tijd voor een picknick op één van de parkeerplaatsen.

Picknick op de autobahn

Vroeg in de middag passeren we de grens. Net voor drie uur zijn we in Veenendaal. We hoeven maar vijf minuten te wachten en dan wordt Linda al opgehaald en nemen we afscheid van haar. Daarna gaan we even wat drinken bij MacDonalds en dan rijden we verder naar Arnhem. De chauffeurs die Atie, Harrie, Geert en Paul ophalen staan ons al op te wachten, dat komt mooi uit. We nemen afscheid van elkaar. Zo te zien en te horen heeft iedereen genoten van deze vakantie.

Hermann en Hanneke wensen jullie het beste en misschien tot ziens op één van de andere reizen van Tendens.

